

"Nem vagyok egészséges, de dolgom van még. Addig élek, ameddig dolgozom" - mondja a 75 éves Makovecz Imre.

Az építész elárulta, miként mentette meg cégét a csődtől, s hogy miért nem haladnak az építkezések a vörösiszap által elöntött településeken.

Részlet a Heti Válasz Makovecz Imrével készített interjújából:

„Az év elején még tényleg úgy állt a dolog, hogy megszűnik az irodám. Aztán nekiálltam keményen dolgozni, és kihúztam a céget a csődből. Az APEH fölszámolta, de most megint létezik. Még az is belefért, hogy a Kós Károly Egyesülés többi tagjával Felsőzsolcán az árvíz után egy garast sem kértünk a tervekért. Hetven házban már laknak.

Van ott egy öreg cigányasszony. Amolyan minden lében kanál. Kapott egy kétszobás, összkomfortos házat. Amikor a kollégáim felkeresték, épp a konyhában kavargatott. Megkérdezték, mit csinál. Azt mondta: azt még csak tudom - főzeléket a gyerekeknek -, de hogy hol vagyok, a mennyországban-e, abban már nem vagyok biztos.

Ez a siker, nem a sok pénz. Devecseren és Kolontáron viszont a jogászkodás és az önkormányzatiaskodás olyan helyzetet teremtett, hogy nem tudtunk úgy haladni, ahogy kellett volna. Jöttek a bankok is. A vörösiszappal együtt eltűrt házak közül jó néhányon jelzáloghitel volt. Erre közölték, hogy a hitelt akkor ők most ráterhelik a készülő házra. Erre csak annyit

kérdeztem egy lakossági fórumon: fejsze nincs otthon? Ez lenne az adekvát válasz erre, semmi más.

A bankok végül visszahúzódtak, de a helyiek megtámadják a kárbecslést, nem egyértelmű, hogy kinek mekkora ház jár, ezért lassabb a folyamat. Nem a kormányon múlt mindenestre, hogy Kolontáron még mindig nem állnak új házak. Fordulatokkal teli év volt tehát ez a hetvenötödik. Nem vénembernek való.”

Az írást teljes terjedelmében az alábbi hivatkozáson olvashatják:

<http://hetivalasz.hu/itthon/mako-es-jeruzsalem-34280>